

P R A E F A T I O

3

quomodo inuisibilia Dei per uisibilia cognoscatur. Amplius de trina penes
 Deum causa, de triplici cognitione diuina, quasi cœlo trino, quomodo im-
 pñ de culpa in pœnam, & ex pœna in culpam prolabatur, de infidelium per-
 tinacia, de diuino iudicio, de retributione operum, de poena æterna, de gradi-
 bus ad patrem, de superba contentione contra Deum, & vindicta diuina, ac
 intuimeris alijs, que in singulis capitibus prænotantur. Quarto sequitur de
 monum liber elegantissimus, simul & Christianissimus, quibus præter pia
 dogmata, etiam uaria Euangelistarū loca explicitantur in ijs etiam nihil à se pro-
 mulgatum uult (quod & de omnibus alijs eius libris intelligendū) nisi quan-
 tum Christiana religio & Ecclesia catholica ferre possit, & consentiat. Quin-
 tò continentur in hoc primo Tomo, libri de Triplici uita tres; quorū primus
 de studiosorum sanitate pertractat, ex quo cognoscere est, quantū studiosos
 literarum amauerit, & commoda eorū quæsuerit, ob quod sancitum beneficium
 meritò magnas gratias agere ei studiosi, simul iuuenes atq; senes omnes des-
 bent: hinc enim edicti euadunt, quomodo possint uitā in literis uersantes re-
 cētē instituere. Secundus, de uita producēda: hoc est, quo remedio uitam ex-
 tendere debeamus, ut longæua possimus frui prospera ualeutidine. Tertius,
 de uita cœlitū cōparanda: & hic liber planè expetendus, & legēdus ab omni-
 bus ēst, unde instrucciuitā cœlestem in patria superna apud Sacrosanctam &
 indiuiduam Trinitatē, Patrem, Filium, & Spiritum S. aliquādo acquiramus
 & illuc, hac mole corporis deposita, uero gaudio fruamur. Hos sexto loco ex-
 cipit Apologia, in qua agitur de remedica, Astrologia, uita mundi, de magia
 & Magis, qui statim Christum Opt. Max. salutarū: in cuius fine etiā Epiffo-
 la pulcherrima posita est, q; necessaria sit ad uitam, securitas atq; tranquillitas
 animi. Subiicitur deinde huic Antidotus Epidemiarum, quam grauissimus
 auctor ille, sua ueracula lingua, hoc est Tuscanā, adductus precibus & ro-
 gationibus amicorum quorundam conscripsérat: tandem à Hieronymo Riz-
 cio Tieinensi, Latinitate donata: quam si T. R. quum animus à maioribus
 negotiis quietus fuerit, legere dignetur: erit unā cum linguae fecunditate, es-
 legantia, & ornatu adiuncta uoluptas, & commoditas quædam non uulga-
 ris. Dicit enim non solum mali *eriduū* grassantis, præsentis' que curatio-
 nem, sed etiam quibus medelis, seu medicamentis haec lues à corporibus ar-
 ceri possit. In septimum deinde locum reiçimus opus illud Epistolarum,
 duodecim libris distinctum, quibus & alijs de uarijs rebus differentes libelli
 & dialogi (ut suo semper loco uidere est) inferuntur. Octauum uero occu-
 panit locum libri illi duo, prior de Sole, alter de Lumine. Et priore de Sole
 quidem, quam plurima scitu profecto dignissima & iucunda ostenduntur:
 Veluti, quae eius natura, uis atque potentia, quomodo se ad alias omnes stel-
 las, & planetas habeat: quæ ei etiam cum Deo conditore omnium similitu-
 do, & alia huius generis plurima: de Lumine uero ferè non pauciora,
 quemadmodum in capitum singulorum inscriptionibus legere licet. Po-
 stremq; felicissimè clauditur prior ille Tomus libro de Voluptate, quem ta-
 men priuatum omnium (uti fama est) in iuuentute sua, quum esset uigintiqua-
 tuor annorum conscripsit: & hoc certè non uulgare ingeniosissimi doctissi-
 mis adolescentis specimen fuit, ex quo nobis planè intelligere est, eum iam